

ע"פ 37835/02/22 - יבגני קמינר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בבאר שבע

ע"פ 22-02-37835 קמינר נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 418035/2020

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליו ביתן - אב"ד
כבוד השופט יובל ליבדרוב
כבוד השופט איתן ברסלר-גונן
יבגני קמינר
נגד
מדינת ישראל
המעורער:
המשיבה:

פסק דין

המעורער הודה שבתאריך 20.07.2015 בשעת בוקר הוא שלח הודעת טקסט דרך אפליקציית פייסבוק אל פרופיל הפיסבוק של חבר הכנסת מיקי זוהר (להלן: "המתלון") ואימס עלייו בפגיעה שלא כדין בגופו, בגוףם של בני משפחתו ובחריותו כך שכותב לו: "כמה שאתה טיפש בבור ועם הארץ שלוחים מטופחתם. ריקבון סירחון אני מהחל בתור אזרה מדינת ישראל שתדאג בתאונת אמן מהחל מחילות קשות לילדים שלא מותם בייסורים וכל משפחתר מקווה מאד שתி רצח בדם קר כי אדם שפל. מותם אכזרי לי מיקי זוהר ומשפחתו. אני חושב מותם מתאים בשביב זה להישרפף חי. אני מוכן לשורף אותה. ואת ילדי מתחילה מהשייר עובר לגוף. מקווה שיישמו לך מטען באותו שתהיה עם הילדים שלא מתנה מושלמת".

לאחר הودאת המעורער בעובדות כאמור ובעבירה שיווסה לו, בית המשפט נמנע מהרשעת המעורער על רקע טענותה שההרשעה תביא לפיטורי המידים והרצון לאפשר להגנה להעירך כראוי לטיעון בנושא ההרשעה. ושירות המבחן התבקש לעורר תסוקיר על המעורער.

בתסוקיר שירות המבחן ציין שהמעורער בן 38, נשוי ואב לשני ילדים קטנים. מתגורר באשקלון. עובד כצלולן בחברה לחיקלאות ימית. תואר כעובד חרוץ אחראי ומוערך. ובמכתבו המלצה נכתב כי רישום פלילי יגרום לפיטורי המידים. ללא עבר פלילי. שלל שימוש בסמים. ציין כי בשנת 2012 הופנה המעורער לשירות המבחן בגין עבירות אלימות כלפי מאבטח בבית חולים, והוא נידון לazo מבנן. ושירות המבחן התרשם שקיים פער בין האופן שהמעורער מציג את עצמו לבין המציגות. המעורער הודה בעבירה והסביר כי באותה תקופה מצביו הרגשי היה ירוד, בשל צמצום כח אדם במקום העבודה. תיאר כי צפה באופן אקראי בסרטונים של המתלון שעוררו בו כעס, ושלא כהרגלו שתה שתי כסיפות וויסקי, שהשפיעו עליו, ואז מתכוון להט רגשות כתוב את הדברים. הביע צער על מעשיו, ואמר שלאחר שהתפתח שלח למטלון הודעה התנצלות. בנוסף, שיתף את מעבידו, שעזר לו לכתוב למטלון מכתב התנצלות. תיאר שלא היה בכוונתו לפגוע במטלון או בבני משפחתו, ושברגיל אינו נושא להביע עמדות פוליטיות בראשת או בכלל. שירות המבחן הציע למעורער

להשתלב בטיפול והוא שולב בקבוצת הינה לטיפול ושיתף פעולה, וזאת שהוא עתיד להשתלב בטיפול ייעודי. שירות המבחן ציין כי הוא אינו יכול לשולח סיכון להישנות התנהגות אלימה אך אין מדובר בסיכון גבוה וכי שילוב המערער בטיפול יהווה מענה מתאים. ובוסף של דברים המליך להטיל על המערער צו מבחן ושל"צ. אשר להרשעה, ציין כי העבירה אינה מאפיינת את אורחות חייו של המערער, הוא מבין את חומרת מעשיו ומעוניין לטפל בעצמו, והרשעתו בדיון תפגע ביכולתו להמשיך במקצועו שרכש, והמלך שלא להרשו.

התביעה עתרה להרשיע את המערער, לקבוע מתחם עונש הנגע בין מספר חדש מס' מסר בפועל שניtan לרצונות בעבודות שירות ועד למספר חדש מס' מסר ממש. טענה כי אין לחזור מהמתחם בשל שיקולי שיקום. וביקשה להטיל על המערער מס' מסר בפועל שירות, מס' מסר על תנאי, קנס והתחייבות.

ההגנה טענה כי מתחם העונש נוע ממס' מסר על תנאי ועד מספר חדש מס' מסר לרצוי בעבודות שירות. וביקשה להימנע מהרשעה ולהטיל על המערער של"צ, צו מבחן.

בית המשפט החליט להרשיע את המערער והטיל עליו שלושה חדש מס' מסר על תנאי במשך 3 שנים, שלא יעבור העבירה בה הורשע, קנס בסך 1000 ל"נ או 10 ימי מסר תחתיו, וחתימה על התchiaבות כספית בסך 5,000 ל"נ.

מכאן הערעור, המופנה נגד הרשות המערער בדיון.

ב"כ המערער טענה כי העבירה בה הורשע המערער סובלת תוכאה של אי הרשעה, ושהנזק שיגרם לו מהרשעה מוגדר ומשתי. כי משמעות הרשות המערער בדיון היא פיטורי מעבודתו. וכי הנזק שיגרם לו אינו עומד ביחס סביר לחומרת העבירה. הוסיפה שהמעערער נורטטיבי. הודה במינויו לו. לך אחריות מלאה על מעשיו. מבין את חומרתם.omid למחרת היום שלח למתלוון הודעת התנצלות ובנוספ' שלח אליו מכתב התנצלות. עדמה על נסיבות ביצוע העבירה והדגישה שאין הדבר באיזומים פומביים שכן ההודעה נשלהה בפורמט שרק הנמען נחשף אליה. ועתרה לבטל את הרשות המערער ואת המס' מסר על תנאי שהוטל עליו, ולהטיל עליו של"צ.

ב"כ התביעה טענה שהחומרת העבירה במקרה זה אינה מאפשרת הימנעות מהרשעה. הפניה לפסיקה מהזמן האחרון שהדגישה את החומרה הטבועה באים על אנשי ציבור, וטענה שלא הוכח שהרשות המערער תפגע בעבודתו. וביקשה לדוחות את הערעור.

לאחר שקיים מלא הנתונים והנסיבות הנוגעים לעניין, אנו למסקנה כי דין הערעור להידחות.

נקודות המוצא בדיון זו, מקום שהוכחה אשמהו של אדם בוגר, יש להרשיעו בדיון. וshoreactat הערעור אינה מתערבת בתוצאה העונשית שנקבעה בערכאה הדינית, אלא אם כן היא חריגה משמעותית מהתוצאה הראואה.

ההרשה בדיון היא תוצאה טبيعית, פורמלית, של הוכחת האשמה הפלילית. ההרשה כרוכה בהטלת סטיימה במושע, שהוא אחד מביטוי הפסול שבמקרה, ומהוות מרכיב במרכיבי ההרעה לפרט ולציבור. והכל לדבר הרשה בעקבות הוכחת אשמה, תורם לאכיפה אחידה ושוויונית של המשפט הפלילי.

בנסיבות חריגים במיוחד, בהם הפגיעה הצפiosa לנאמן בעקבות הרשה בדיון אינה עומדת בשום יחס לתועלת הצומחת מכך לאינטראס הציבורי, ניתן לסתות מהכלל ולהימנע מההרשעת הנאשם.

בבוא בית המשפט לבחון האם מקרה נתון מצדיק סיטה מהכלל, עלוי לשקלול מכלול נתונים ושיקולים ובין היתר, טוב העבירה וחומרתה, נסיבותה, הרקע לביצועה, הפגיעה שלה באינטרסים המוגנים. המסר החברתי הגלום בהרשעה או באי הרשה. נתוני הנאשם ונסיבותיו - גילו, מצבו הבריאותי, רקעו, אורחות חייו, עיסוקו וכו'ב - יחסו לביצוע העבירה, הנזק הצפוי לו מההרשעה בדיון, סיכוי שיקומו ועוד [ראו למשל ע"פ 5985/13 הראל ابن נ' מדינת ישראל (2.4.2014)].

מצד מעשה העבירה, ההודעה שהמערער שלח לפרטיפיל הפיסבוק של המתalon כולל דברי בלע וביטוי שטנה חמורים ומזעיגים, שאין להם כל קשר לחופש הביטוי.

העובדת שהמסרים האלימים הופנו כלפי חבר כניסה מכחן וערבו את משפחתו וילדיו, מוסיפה למעשה המערער נוף מיוחד של חומרה. הדברים ברורים מآلיהם ואין צורך להרחיב בהם.

האלימות המילולית בראשת, בכלל, וככלפי אנשי ציבור בפרט, יוצרת אווירה עכורה ומתלהמת, המשפיעה על השיח הציבורי לרעה והעלולה להביא לכך מעשים, ואין להשלים אותה.

סליחנות כלפי התופעה, במיוחד כשמדבר בתבטים קיצוניים כבעניינו, עלולה להעביר מסר שגוי, כאילו המדבר בדבר מקובל, נسلح, שאין להתייחס אליו ברצינות. בעוד המסר הנדרש הוא של הוקעה, רצינות והצבת גבולות.

מצד השפעת הרשה על עיסוקו של המערער - הרי שהחברות בהן המערער עובד, מודעות למשעים שעליים המערער הובא לדין ומשיכות להעסקו. ומביחינתן אין כל מניעה שהמערער ימשיך לעבוד אצלם גם אם הרשותו בדיון תיוותר על כנה. הטענה היא, שההרשה בדיון תימנע מהם להיכנס לתוחומי נמל אשדוד ובמקרה זה לא יוכל להגיע למקום העבודה בים. בית המשפט קמא לא השתכנע מהטענה והניח שהרששות המוסמכת מפעילה שיקול דעת ביחס לאיושרי הכניסה לנמל.

גם אנו בדעה שהטענה האמורה לא מבוססת כראוי ושבנסיבות אין בכוחה להטות את הcpf בשאלת הרשה.

בית המשפט קמא שקל את כלל הנתונים הנוגעים לעניין ובהחלט הביא בחשבון את הנתונים העומדים לזכות המערער ובסופה של דבר הגיע לתוצאה המאזנת בצורה ראוייה בין החומרה הבסיסית של מעשה המערער לבין נתוני הזכות של המערער, והעונש שבסתופה של דבר הוטל על המערער, איןנו חמור כלל ועיקר. אף המערער עצמו אינו בא בטרורניה

סוף דבר, נתוני המקירה ושיקולי מדיניות משפטית, מחייבים הותרת הרשות המערער על כנה, כפי שעשה בית המשפט קמא, ואין עילה מצדיקה את התערבותנו בעניין זה.

הערעור נדחה.

ניתן והודיע היום כ"ד איר תשפ"ב, 25/05/2022 במעמד הנוכחים.

אליהו ביתן, שופט, סגן נשיאת בית המשפט ליבדרו, שופט איתן ברסלר-גונן, שופט